

Т.Г. Шевченка / [ред. кол. : Носко М.О. (гол. ред.) та ін.]. – Чернігів: ЧНПУ, 2018. – Вип.151. – В 2-х томах. Том 1. – С. 262-266 (Серія: педагогічні науки)

3. Підготовка майбутніх педагогів до реалізації екологічної освіти для сталого розвитку : навч.-метод. посіб. / [В. Д. Мелаш, О. В. Гнатів, Н. В. Вахняк та ін.]; за заг. ред. В. В. Молодиченко. – Мелітополь, 2016. – 215 с. (Серія: “Екологічна освіта для сталого розвитку”)
4. Типові освітні програми для закл. Загальної середньої освіти: 1-2 класи. – ТД “ОСВІТА-ЦЕНТР+”, 2018. – 240 с.

References

1. Kocherha O. M. Osoblyvosti vykorystannya treninhovykh tekhnolohiy u protsesi formuvannya praktychnoyi komponenty profesiynoyi pidhotovky maybutnoho vchytelya / O. M. Kocherha // Molodyy vchenyy. – 2014. – № 2 (lyuty). – S. 116-119.
2. Melash V.D. Metodychna pidhotovka maybutn'oho vchytelya pochatkovoyi shkoly do formuvannya ekolohichnoyi kompetentnosti v umovakh Novoyi ukraïnskoyi shkoly / A.B. Varenychenko, K.S. Bezstalanna / Visnyk Chernihivskoho natsionalnoho pedahohichnoho universytetu imeni T.H. Shevchenka / [red. kol. : Nosko M.O. (hol. red.) ta in.]. – Chernihiv: CHNPU, 2018. – Vyp.151. – V 2-kh tomakh. Tom1. – S. 262-266 (Seriya: pedahohichni nauky)
3. Pidhotovka maybutnikh pedahohiv do realizatsiyi ekolohichnoyi osvity dlya staloho rozvytku : navch.-metod. posib. / [V. D. Melash, O. V. Hnativ, N. V. Vakhnyak ta in.]; za zah. red. V. V. Molodychenko. – Melitopol, 2016. – 215 s. (Seriya: “Ekolohichna osvita dlya staloho rozvytku”)
4. Typovi osvritni prohramy dlya zakl. Zahalnoyi serednoyi osvity: 1-2 lasy. – TD “OSVITA-TSENTR+”, 2018. – 240 s.

Одержано статтю: 1.10.2018

Прийнято до друку: 25.10.2018

УДК [37.09 + 373.2] : 378.22

DOI:10.15330/esu.14.69-76

Катерина Волинець,

кандидат педагогічних наук, доцент,
Київський університет імені Бориса Грінченка
(м. Київ, Україна)

Kateryna Volynets,

Candidate of pedagogical sciences (PhD),
Associate Professor, Boris Grinchenko Kiev University
(Kiev, Ukraine)

ekaterina_volinec@ukr.net

ПІДГОТОВКА МАГІСТРІВ ДО УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ ЗАКЛАДУ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ

TRAINING OF MASTERS TO MANAGEMENT OF INNOVATIVE ACTIVITY OF THE INSTITUTION OF PRESCHOOL EDUCATION

У статті розкрито деякі аспекти професійної підготовки майбутніх магістрів до управління інноваційною діяльністю закладу дошкільної освіти. Визначено поняття управління інноваційною діяльністю закладу дошкільної освіти. Безпосередній вплив на процес професійної підготовки майбутніх магістрів мають інноваційний потенціал особистості магістра та інноваційний потенціал закладу вищої освіти. Розкрито зміст, форми і методи організації наукової роботи в закладі вищої освіти та форми залучення магістрів до наукової діяльності під час навчання. Обґрунтовано сутність, специфіку, значущість інновацій та інноваційної діяльності педагогічного колективу закладу освіти в ринкових умовах. Виокремлено проблеми організації інноваційної діяльності та її здійснення. Обґрунтовано вимоги до сучасного керівника закладу дошкільної освіти та формування змісту підготовки майбутніх магістрів до управління інноваційною діяльністю закладу дошкільної освіти.

Ключові слова: управління, підготовка магістрів, інноваційна діяльність, інноваційний потенціал.

The study disclosed some aspects of the professional training of future masters to the innovative activity of the institution of preschool education. Determined the essence of concept "management of the innovative activity of the institution of preschool education", as a process of management, as a result of which social-pedagogical system of institution of preschool education goes into a qualitatively new state, which is opened to creativity, innovation and investment. Disclosed that innovative development of educational institution depends on the factors, which determined as the development of innovation potential (personal skills, talents, talents of its employees, etc.), and the ability of the educational environment to promote their creative use and further development. The content, forms and methods of organization of scientific work in higher education institutions and forms of involvement masters to the scientific activity during training, wide introduction into the educational process of the results of scientific and research works. Essence, specificity, significance of innovation and innovation activity of pedagogical collective of the educational institution in market conditions are substantiated. Problems of organization of innovation activity and its implementation in the conditions of an educational institution are determined. Requirements for a modern head of the institution of preschool education and formation of the content of the training of future masters to management of the innovative activity of the institution of preschool education are substantiated. Disclosed, that direction of the educational process on development of managerial qualities envisages the development and distribution of new unique forms, methods and means, technologies. Provided that training of future masters to management of the innovative activity of the institution of preschool education possible provided that the content of the training programs is used the results of domestic and foreign scientific and didactic achievements.

Key words: management, training of masters, innovative activity, innovative potential.

Постановка проблеми. Освіта в Україні виходить на новий виток розвитку. Ефективному вирішенню проблеми гуманізації і демократизації суспільства та розширення можливостей молоді щодо їх участі у розбудові держави, вирішенні соціально-економічних питань в країні сприяє модернізація освіти в контексті європейських вимог, її структурне і змістове оновлення.

Згідно з законом України "Про вищу освіту" здійснюється цілеспрямована робота щодо створення нової законодавчої та нормативної бази вищої освіти, створюються нові типи освітньо-виховних закладів, опрацьовуються перспективні ідеї і методики, оновлюється зміст, структура, форми і методи навчання; у навчально-виховний процес упроваджуються інноваційні, міжнародні, галузеві стандарти підготовки фахівців, які відповідають змінам, що відбулись на ринку праці [5, с. 3].

Зміни у парадигмі вищої освіти викликали потребу вищої педагогічної школи кардинально змінити підготовку педагогів, врахувавши, по-перше, зміну споживача продукції – педагога нової формації; формування його освітньої траєкторії впродовж усього життя; універсалізацію освіти; зміни освітніх установ (дошкільних і позашкільних закладів, сільських чи міських шкіл, ПТУ, ЗВО тощо); характер цих змін, підвищення конкурентоспроможності на ринку послуг освітніх закладів, їх рейтинг, можливість впливати на освітню політику. По-друге, працювати над тим, щоб випускники вищого педагогічного навчального закладу забезпечували якість освіти, продуктивну працю й були готовими до змін у майбутньому. По-третє, вибудувати дійову модель майбутнього фахівця з урахуванням змін на ринку праці та у сферах виробництва і послуг [7, с. 39].

Важливе місце в системі інноваційних змін на шляху до європейських цінностей займає професійна підготовка магістрів дошкільної освіти до управління інноваційною діяльністю закладу дошкільної освіти, що вирішальним чином впливає на результативність модернізації управлінського простору, та дозволить фахівцям орієнтуватися в особливостях розвитку сучасної системи освіти, її кінцевого результату, забезпечити мінімізацію помилок у прийнятті рішень щодо розвитку освітньої системи навчального закладу.

Одним із найважливіших показників рівня професійної підготовки фахівців є якість дошкільної освіти, яку вони забезпечують. В той же час аналіз психолого-педагогічної літератури, досвіду практичної діяльності педагогічних колективів свідчать, що багато з них недостатньо підготовлені до управління інноваційною діяльністю, слабо орієнтуються в пошуку шляхів модернізації освітнього процесу, залучення інвестицій для інноваційного розвитку закладів дошкільної освіти. Розв'язання даної наукової проблеми є особливо актуальною у період інноваційного розвитку держави і освіти. Воно спрямоване на забезпечення якісного управління процесами функціонування й розвитку діючих закладів дошкільної освіти та подальший розвиток управлінської діяльності.

Отже, актуальність модернізації професійної підготовки магістрів в галузі дошкільної освіти пов'язана з потребою суспільства мати висококваліфікованих фахівців, які здатні оволодіти знаннями з теорії управління соціальними системами, філософії освіти, психології управління, освітнього права, усвідомлювати завдання реформування освіти [1, с. 24].

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблеми дошкільної освіти завжди були в полі зору науково-педагогічної літератури як у методологічному, так і в організаційно-педагогічному та методичному аспектах. Науково-методологічною основою теоретичних розробок з проблем дошкільного виховання є праці Я. Коменського, С. Русової, В. Сухомлинського, К. Ушинського та ін.

Аналіз вітчизняної і зарубіжної літератури свідчить про те, що різним аспектам проблеми підготовки педагогів-дошкільників приділяли увагу Л. Артемова, А. Беленька, А. Богуш, Е. Вільчковский, О. Кононко, Л. Калмикова, М. Машовець та інші.

Проблемі управління інноваційною діяльністю в закладах освіти присвячено значну кількість досліджень у працях з теорії і практики сучасної педагогіки, педагогічної творчості, в яких розкрито зміст основних понять педагогічної інноватики, закономірності розвитку інновацій, генезис інноваційних процесів у ХХ столітті, особливості функціонування і розвитку закладів освіти у період реформування освіти (В. Андреев, І. Богданова, В. Безпалько, Б. Гершунський, Н. Даниленко, І. Зязюн, В. Кан-Калік, М. Кларін, О. Козлова, Л. Подимова, В. Паламарчук, О. Савченко, В. Семиченко, С. Сисоева та ін.).

У психолого-педагогічних дослідженнях значну увагу приділено окремим аспектам управлінської діяльності в галузі дошкільної освіти, зокрема: формуванню соціально-психологічного клімату в педагогічному колективі дошкільного навчального закладу (Т. Бабенко, П. Горностай, М. Молочко); управлінню його інноваційним розвитком (Є. Антипін, С. Пехарева); організаційно-педагогічним умовам функціонування сучасних закладів дошкільної освіти (Н. Гавриш, О. Янко); визначенню педагогічних засад управління розвитком закладів дошкільної освіти (Т. Морозова, О. Березіна); розробленню дослідницького підходу в управлінській діяльності керівника дошкільного навчального закладу (Ю. Волинець, О. Давиткіна);

оцінюванню управлінської діяльності керівника закладу дошкільної освіти (І. Тимофєєва, В. Корнешук); удосконаленню системи інформаційного забезпечення управління дошкільною освітою (О. Комарова, С. Савінова, Д. Козлітін) та ін.

В той же час аналіз психолого-педагогічної літератури і практики управління закладом дошкільної освіти свідчать про недостатню розробленість положень сучасної теорії і практики, оволодіння якими сприятиме забезпеченню необхідного рівня готовності магістрів до управління інноваційними освітніми процесами в умовах ринку. Потребують наукових розвідок проблеми забезпечення конкурентоспроможності закладів дошкільної освіти, їх інноваційного розвитку, особливо розвитку освітнього менеджменту якості освіти.

Мета статті. Розкрити особливості професійної підготовки майбутніх магістрів дошкільної освіти в сучасних умовах, окреслити основні напрями підготовки магістрів до управління інноваційною діяльністю закладу дошкільної освіти в умовах закладу вищої освіти.

Виклад основного матеріалу. Теорія і практика управління закладом дошкільної освіти постійно розвивається у напрямі до науки про інноваційне й ефективне управління закладами і установами освіти в ринкових умовах.

Це вимагає педагогічно впорядкованої навчально-виховної системи професійної підготовки майбутніх магістрів, спрямованої на оволодіння ними сукупності необхідних компетентностей, які визначатимуть його готовність до виконання професійних обов'язків відповідно до статусу магістра та професійного самовдосконалення упродовж життя, в тому числі готовності до управління інноваційними освітніми процесами [4, с. 28].

Для окреслення умов, за яких стає можливим становлення магістра дошкільної освіти, звернемося до сутності поняття "інновації". Аналіз наукових джерел свідчить, що поняття інновації використовується в контексті визначення різних явищ освіти і освітнього процесу: одні науковці вважають інновації комплексним процесом створення, розповсюдження та використання нового практичного засобу в галузі техніки, технології, педагогіки, наукових досліджень, інші – заперечують, що інновації не можуть зводитися до створення засобів.

Незважаючи на певні відмінності у трактуванні явища, що визначається поняттям "інновації", всі дослідження пов'язують його із наявністю нового, відмінного від того, що вже є, звертаючи увагу при цьому на те, що це процес і результат створення нового в будь-якій сфері діяльності людини. Слово "інновація" має комплексне значення, оскільки складається з двох форм: власне ідеї та процесу її практичної реалізації. Як зауважує професор І. Підласий, інновації – це й ідеї, і процеси, і засоби, і результати, узяті в єдності якісного вдосконалення педагогічної системи [2, с. 6].

Інновація володіє величезним системним ефектом у плані впливу на інші компоненти навчального процесу, загальну структуру навчального змісту і діяльність педагогічних колективів; спрямована на розвиток, перетворення об'єкта, переведення його в якісно новий стан; освоєння та застосування нових засобів; це особливий вид творчої діяльності, що об'єднує різноманітні операції і дії, спрямовані на набуття нових знань, технологій, систем. Як системне утворення інновація характеризується наступними якостями: інноваційна діяльність, інноваційний процес, інноваційний потенціал, інноваційне середовище, які взаємообумовлені і існують в інтегральній єдності [2, с. 338].

Нині в освіті існує достатня кількість різноманітних педагогічних ідей та концепцій, покладених в основу діючих на сучасному етапі педагогічних інновацій,

більшість з яких розроблена у вигляді інноваційних технологій, які привносять суттєву зміну в результат педагогічного процесу. А саме, до інноваційних навчальних технологій нами віднесено ті, що суттєво покращують мотивацію дітей до освітнього процесу; до інноваційних виховних технологій – ті, що формують в дітей особистісні цінності у контексті із загальнонародськими; до інноваційних управлінських технологій – ті, що створюють умови для прийняття керівником оперативного й ефективного рішення.

У контексті професійно-педагогічної діяльності педагога інновація є спеціально спланованим, мисленнєвим, наперед передбачуваним і цілеспрямованим зрушенням, яке вносить у традиційну методичку організації освітнього процесу, або в її окремі елементи. Інновації характеризують професійну діяльність педагога як таку, що постійно вдосконалюється, перебуває у стані розвитку. Раціональна природа інновацій дала підставу її розглядати у структурі особистості як таку рису або якісну характеристику, що виникає внаслідок процесу підготовки до професійно-педагогічної діяльності та інтегрує у своєму змісті всі складові: когнітивну, операційну, мотиваційну, що забезпечують цю діяльність [7, с. 6].

Інноваційна діяльність – це діяльність, яка характеризується як процес внесення нових елементів у традиційну систему, створення і використання інтелектуального продукту, реалізації нових оригінальних ідей у формі наукової та технологічної розробки, наявності інвестицій. Її специфікою є створення умов, спрямованих на:

- розробку педагогічних інновацій у вигляді нових планів і програм, педагогічних технологій, підручників, посібників тощо;
- впровадження їх у практику роботи як закладів вищої освіти так і закладів дошкільної освіти;
- отримання відповідних інвестицій (інтелектуальних, фінансових, матеріальних);
- здобуття очікуваного результату [1, с. 16].

Управління інноваційною діяльністю закладу дошкільної освіти – це такий процес управління, в результаті якого соціально-педагогічна система закладу дошкільної освіти переходить в якісно новий стан, який є відкритим для творчості, інновацій та інвестицій, забезпечує високу якість дошкільної освіти та сприяє зміцненню конкурентоспроможності закладу на ринку освітніх послуг.

Але перш ніж займатись інноваційною діяльністю, в тому числі управляти нею, магістр повинен отримати професійні знання і уміння, а також навички творчого підходу до розв'язування професійних та управлінських завдань, оволодіти наукою про систему оновлених взаємовідносин між учасниками педагогічного процесу, які якісно покращують його результат. Навчальна діяльність є гарантом розвитку власного потенціалу. Тому підготовка магістра в умовах закладу вищої освіти має передбачати перш за все формування його власного потенціалу.

Натомість сучасне управління закладом дошкільної освіти потребує орієнтації на взаємодію, співробітництво, рефлексивне управління, наукове обґрунтування та зміну філософії освіти. Відповідно у структурі професійної-педагогічної підготовки магістрів вагоме значення має займати формування управлінської компетентності магістрів, здатних стати повноцінними учасниками інноваційної діяльності, забезпечити розвиток освіти, бути суб'єктами інноваційної діяльності в сучасних умовах.

І це закономірно, адже, випускники магістратури здобувачі другого рівня вищої освіти – магістри – з галузі знань 01 “Освіта” спеціальності 012 “Дошкільна

освіта” згідно з чинною редакцією Національного класифікатора України, Класифікатора професій (ДК 003:2010) із змінами, затвердженими наказом Міністерства економічного розвитку і торгівлі України від 4 березня 2016 року № 394) мають право обіймати такі посади як керівник підрозділу у сфері освіти та виробничого навчання; директор дошкільного виховного закладу; завідувач відділу (у складі управління освітою); директор (завідувач) дошкільного навчального закладу; менеджер (управитель) систем якості (012 Дошкільна освіта); методист з дошкільного виховання; методист; вихователь-методист; інспектор з дошкільного виховання; інспектор-методист; фахівці з дошкільного виховання.

Цим потребам відповідає цілеспрямовано професійно підготовлений фахівець, здатний до праці в швидкозмінних ринкових умовах й управління як різноманітними типами навчальних закладів, так і масштабними освітніми системами. Професійна освіта такого фахівця має особистісну і соціальну значущість, забезпечує перетворення знань у його власне особистісно-професійне надбання, передбачає креативно-рефлексивне ставлення до оточення і власних можливостей, сприяє неперервному професійному опануванню й удосконаленню знань, умінь і навичок, виробленню комплексу компетентностей майбутньої професії і виходу за її межі. Отже, майбутній магістр у своїй підготовці потребує конкретної професіоналізації змісту освіти.

Можна стверджувати, що інноваційний розвиток навчального закладу залежить від факторів, які визначаються як розвитком інноваційного потенціалу (особистісними здібностями, талантами, обдаруваннями його працівників тощо), так і здатністю освітнього середовища сприяти їх творчому використанню та подальшому розвитку. Інноваційне зростання закладів вищої освіти, що готує магістрів, і інтелектуальний розвиток його колективу є взаємозалежними процесами у довгостроковому плані. Вони можуть доповнювати й підсилювати одне одного, оскільки інноваційне зростання є об’єктивною основою поліпшення якості життя й розвитку інтелектуального потенціалу, одночасно досягнення в інтелектуальному розвитку колектива дозволяють створювати, сприймати, реалізовувати нововведення, своєчасно позбавлятися від педагогічно недоцільного та ефективно перетворювати ресурси в інноваційний продукт.

Зусилля закладу вищої освіти мають бути зосереджені на формуванні та розвитку власних наукових шкіл, створенні кафедральних та міжкафедральних творчих колективів із залученням магістрів, аспірантів та кращих студентів, дослідників інших наукових установ та закладів освіти; підвищенні якості професорсько-викладацького складу шляхом підготовки кадрів через аспірантуру і докторантуру; створенні спеціалізованих Вчених рад із захисту кандидатських та докторських дисертацій; участі у розробці різного рівня комплексних та цільових програм соціально-економічного розвитку міста, регіону, країни; створенні належних умов та мотивації для участі у науковій діяльності професорсько-викладацького складу, магістрів, студентів та оприлюдненні результатів.

Серед форм оволодіння педагогічними працівниками закладу вищої освіти знаннями та вміннями інноваційної діяльності, а відтак і форм підвищення професійного рівня науково-педагогічних працівників та студентів, виділяють науково-практичні конференції, психологічні семінари – практикуми, проблемні творчі семінари, навчальні тренінги, педагогічні консиліуми, методичні об’єднання за фахом, проблемні творчі групи, пошукові групи, школа викладача-початківця, школа перспективного педагогічного досвіду, наставництво, творча лабораторія

педагога, вивчення зарубіжного досвіду, стажування, самоосвіта, самовдосконалення, самовиховання тощо, проходження дистанційних навчальних курсів.

Водночас викладацький склад повинен доводити інноваційні педагогічні технології до впровадження у практику роботи освітніх навчальних закладів шляхом проведення методичних семінарів для вчителів шкіл, співпраці з районними відділами освіти, педагогічними колективами шкіл та закладів дошкільної освіти тощо. Свої надбання у галузі розробки і апробації інноваційних педагогічних технологій та їх ефективності для педагогічної освіти викладачі реалізують у процесі підготовки магістрів, закріплюють під час викладання інтегрованих навчальних курсів, шляхом залучення студентів до написання курсових, дипломних і магістерських робіт, під час виробничої (управлінської) практики, що визначає професійне становлення фахівців, здатних в майбутньому до управління інноваційною діяльністю.

Спрямування навчального процесу на розвиток управлінських якостей передбачає вироблення й поширення нових унікальних форм, методів і засобів, власних технологій підготовки магістрів та експорту новітніх технологій і продуктів інноваційної діяльності. Завдяки активній співпраці викладачів і студентів відбувається постійне оновлення наукових знань, створюється середовище для формування ключової компетенції майбутнього фахівця – вчити особистість вчитися по-новому, бути готовим до інноваційних впливів у практичній педагогічній діяльності.

Висновки. Підсумовуючи сказане, слід зазначити, що підготовка майбутніх магістрів до управління інноваційною діяльністю закладу дошкільної освіти в умовах реформування і розвитку вищої освіти можливі за умови використання та розвитку інноваційного потенціалу вищих навчальних закладів, оволодіння суб'єктами навчального процесу системою сучасних наукових знань, наповнення навчальних програм результатами вітчизняних і зарубіжних наукових і дидактичних досягнень, широкого впровадження у навчальний процес результатів науково-дослідних розробок, залучення студентів до виконання наукових проектів та досліджень.

Література

1. Даниленко Л.І. Теоретико-методичні засади управління інноваційною діяльністю в загальноосвітніх навчальних закладах: автореф. дис. ...доктора пед. наук: спец. 13.00.01 "Загальна педагогіка й історія педагогіки" / Л.І. Даниленко. – Київ, 2005- 42с.
2. Дичківська І.М. Інноваційні педагогічні технології/ І.М. Дичківська. – К.: Академвидав, 2004. – 352 с.
3. Лукашевич Н. Деловая карьера как проблема менеджмента // Персонал. – 1997. – №6.- С.8-20.
4. Оцінювання та відбір педагогічних інновацій: теоретико-прикладний аспект: наук.-метод. посіб. / за ред. Л. Даниленко. – К.: Логос, 2001. – 185 с., – С. 28
5. Светлорусова А. В. Професійна підготовка магістрів управління навчальним закладом на засадах рефлексивного підходу: дис...канд. пед. наук. 13.00.04. Київський нац. ун-т імені Тараса Шевченка. К., 2009. – 261с.
6. Сергеева Лариса Миколаївна. Формування управлінських навичок в учнів вищих професійних училищ невикробничої сфери: Дис...канд. пед.наук 13.00.04. Інститут педагогіки і психології професійної освіти АПН України. К. 2000р.-167с.
7. Смівоцький А. Нові методи стратегічного мислення/ А. Смівоцький – К.: КМ Академія, 2002. – 43 с.

Reference

1. Danylenko L. I. Teoretyko-metodychni zasady upravlinnya innovacijnoyi diyalnistyu v zagalnoosvitnix navchalnyx zakladax: avtoref. dys. ...doktora ped. nauk: specz. 13.00.01 "Zagalna pedagogika j istoriya pedagogiky" / L.I. Danylenko. – Kyiv, 2005 – 42 s.

2. Dychkivska I. M. Innovacijni pedagogichni tehnologiyi/ I.M. Dychkivska. – K.: Akademvydav, 2004. – 352 s.
3. Lukashevych N. Delovaya karera kak problema menedzhmenta // Personal. – 1997. – № 6.- S.8-20.
4. Ocinyuvannya ta vidbir pedagogichnyx innovacij: teoretyko-prykladnyj aspekt: nauk.-metod. posib. / zared. L. Danylenko. – K.: Logos, 2001. – 185 s., s. 28
5. Svyetlorusova A. V. Profesijna pidgotovka magistriv upravlinnya navchalnym zakladom na zasadax refleksyvnoho pidxodu: dys...kand. ped. nauk. 13.00.04. Kyivskij nac... un-t imeni Tarasa Shevchenka. K., 2009. – 261s.
6. Sergejeva Larysa Mykolayivna. Formuvannya upravlinskyx navychok v uchniv vyshhyx profesijnyx uchylyshh nevyrobnychoyi sfery: Dys...kand.. ped. nauk 13.00.04. Instytut pedagogiky i psichologiyi profesijnoyi osvity APN Ukrayiny. K. 2000r. – 167 s.
7. Smivoczkyj A. Novi metody strategichnoho myslennya/ A. Smivoczkyj – K.: KM Akademiya, 2002. – 43 s.

Одержано статтю: 13.11.2018
 Прийнято до друку: 7.12.2018

УДК 371.134 : 372.3
 DOI: 10.15330/esu.14.76-81

Надія Лазарович,
 кандидат педагогічних наук, доцент, ДВНЗ
 “Прикарпатський національний університет імені
 Василя Стефаника” (м.Івано-Франківськ, Україна)
Nadiya Lazarovich,
 Candidate of pedagogical sciences (PhD),
 Associate Professor, Vasyl Stefanyk Precarpathian
 national university (Ivano-Frankivsk, Ukraine)
 lazana@online.ua

ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ ПЕДАГОГІВ ДО ФОРМУВАННЯ ЛОГІКО-МАТЕМАТИЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ

TRAINING OF FUTURE TEACHERS FOR THE FORMING OF LOGIC-MATHEMATICAL COMPETENCES OF PRESCHOOL AGE CHILDREN

У статті проаналізовано структуру логіко-математичної компетентності дітей дошкільного віку. Обґрунтовано основні шляхи вдосконалення змісту навчання дітей дошкільного віку логіко-математичних понять. Розкрито основні завдання педагога у формуванні логіко-математичного розвитку дітей дошкільного віку.

Ключові слова: дошкільний вік, педагогічна діяльність, логіко-математична компетентність, логічні операції, математичні поняття.

The article analyzes the structure of the logic-mathematical competence of children of preschool age, which consists of two interrelated main lines from the logical (logical operations, preparation of thinking to methods of reasoning) and mathematical (formation of mathematical representations). The importance of forming a child's ability to reason, namely to classify, analyze, and compare, is proven. The pedagogical activity of the teacher in teaching children of the mathematics of preschool children as a organization of a developing environment in which the co-operation and interaction of the educator and children take place is described.

The basic ways of improving the content of teaching children of preschool age logic-mathematical concepts are substantiated. The logic-mathematical development of children of preschool age as qualitative changes of cognitive activity of the child, occurring as a result of formation of elementary mathematical representations and related logical operations is described. On the basis of the analysis of psychological and pedagogical research, a set of components of mathematical abilities, consisting of logic-mathematical competence, is presented.